

Hun skrev sin Samling Fortællinger „Ur livet“ og modtoges med næsten sensationsvækkende Opmærksomhed, skrev mere og mere, blev alt mer moderne, dadlet af nogle, men beundret af flere; alt medens hendes Navn blev kjendt i Udlandet, til hun saa vel indenfor som udenfor Riget blev hilset som Sveriges første og mest geniale nulevende Forfatterinde — hvilken Plads hun den Dag i Dag ubestridelig indtager.

Saa kom Reaktionen.

Den kom som en Styrteflod. Den kom som Vandet i et Sluseværk, hvor man havde revet Dæmningen fra. Den kom, og først skyllede den i sin brede Bølge Strindberg med sig — og kastede ham som Vrag langt bort fra Hjemlandets Kyst.

Med hvilken Hast tog ikke de gode Mennesker Benene med sig, løb som ellevilde, reddende sig, Herrerne først, saa Damerne, svøbende Skørterne om sig og med Hænderne tilbageholdende de adstadige, nys kortklippede Emancipationskrøller à la Fru Edgren.

Literære Folk blev bange, saa bange, som om det var den virkelige Syndflod fra Noahs Tid. De skrev endnu, men fromt og pænt, sømmelig og artig. En uforsigtig Dame stak endnu frem et lille uartigt Drengenhoved og kastede midt i Reaktionsfloden et lille iltert Skrift ved Navn „Sämre Folk“, men det gik hende derved saa ilde, at hun hurtig trak sig tilbage og skjulte sig langt borte — og saa var alt stille.

Fru Edgren selv, som længe stolt stred imod, kunde ej mer, men gav Publikum „En Sommarsaga“. Det var et Ben til Hundene, og det toges op — men ikke som før — hun var ikke mer saa moderne. Fra nu af læstes hun med en vis Forsigtighed.

Ernst Ahlgren kom frisk og med Skaanes hele ejendommelige Humør og Ynde i sine Smaafortællinger. Hun faldt i Reaktionen Smag, det var en Baad, som bar, den flød godt, den havde aldrig været af de nu saa gamle moderne.

Man begyndte at ane, at Fru Edgren skulde faa en af Reaktionen ophøjet Rivalinde.

Men hvad Fru Edgren har været og er, skal aldrig blive glemt i Sveriges Land. Som Personlighed selve Paalideligheden, en Karakter uden Plet, et Hjerte af Guld; som Forfatter ærlig i hver Tanke, sig selv i hvert et Ord, skal hun altid staa i første Række, ogsaa den Dag, hun af den nyeste Smag er